

Храм знання

На полиці, третій зверху, книга сумувала
- Чом студенти так давно вже її не брали ?
Пилом кожен день все більше покривалась сивим
Не лишалось їй нічого, лиш чекати дива.

Непомітно, день за днем, промайнула осінь,
А у нас в бібліотеці завжди тепле літо.
Хтось так часто тут буває, перший курс помітно.
Ну а дехто й на четвертім ще не знає двері.

Тихо треба бути завжди – не кричати в рупор,
А тихенько шепотіти, щоб не чули друзі.
Переступиш ти поріг – й зразу в цьому храмі
Тут знання кругом літають лиш друзи з книжками.

Щоб не було в цьому храмі книг, покритих пилом
Щоб завжди бібліотека знала, що красива
Щоб забути всі незгоди, які все ж траплялись
Щоб завжди бібліотекар був лише щасливий.

Дмитрів Леонард